

“धृत्वाङ्गे कवचं निबध्य शरधिं कृत्वा पुरी
माधवं
कामः केरववाग्वोदयधिया धुन्न् धनु-
र्धावति ॥”)
शरपुष्पा, स्त्री पुं, (शरस्य पुष्पेव आकृतितर्यस्याः ।)
नीलोत्पलाकृतितृचविशेषः । शरपोका इति
हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः । काण्डपुष्पा २ वाण-
पुष्पा ३ इक्षुपुष्पा ४ श्रायकपुष्पा ५ इक्षुपुष्पा
६ । तस्या गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कृमि-
वातरक्षापहलम् । श्वेताया गुणाऽऽलम् ।
इति राजनिघण्टुः ॥ अपि च ।
“शरपुष्पो यस्तुष्णोऽहगुल्मत्रयविषापहः ।
तिक्तः कषायः कासाश्वत्थरन्ध्रासहरो जघुः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
वाणस्य पक्षे, पुं । (स्त्री, यन्त्रविशेषः । यथा,
सुश्रुते । १ । ७ । “तथा गुरुपदशरपुष्पवर्ष-
प्रणवद्विश्रुते हे हे एषमन्त्रयूहनाजनाह-
रकार्यस्तुदिश्रुते ॥”)
शर(ल)भः, पुं, (श्रद्धानि हिनस्तीति । श्रु हिंसा-
याम् + “कृश्रुश्रुलिकलिगदिभ्योऽभच् ॥” उणा०
३ । १२२ । इति अभच् ।) ऋगोन्त्रविशेषः ।
इत्यमरः ॥ तत्पर्यायः । महाऋगः २ महा-
स्त्वन्वी ३ महामनाः ४ अष्टपादः ५ महाविंशः
६ मनस्वी ७ पर्वताश्रयः ८ । इति राज-
निघण्टुः ॥ अथ कचवं यथा,—
“अष्टपादं नयन ऊर्ध्वपादचतुष्टयः ।
तं सिंहं हनुमागच्छन्सुनेच्छस्य निवेशनम् ॥”
इति महाभारतम् । १२ । ११७ । १२ ।
करभः । (यथा, ऋतुसंहारे । १ । २३ ।
“अमति श्रवयथः सर्वतस्त्वोयमिच्छन्
शरभञ्जलमजिह्वं प्रोहरत्यम्बु झूपात् ॥”)
वानरविशेषः । इति मेदिनी । उदृः । इति
जटाधरः ॥ (विष्णुः । यथा, महाभारते ।
१३ । १४६ । ५२ ।
“अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविहरिः ॥”
दशपुरविशेषः । यथा, तन्त्रे । १ । ६५ । २६ ।
“शरभः शरभश्चैव सुखाचन्द्रमसौ तथा ।
यते खाता दनोर्ज्येष्ठे दानवाः परिकीर्तिताः ॥”
नागविशेषः । यथा, तन्त्रे । १ । ५७ । ११ ।
“विहङ्गः शरभो मेहः प्रमोहः संहता-
पनः ॥”)
शरभूः, पुं, (शरे शरवणे भूत्पत्तिर्यस्य ।)
कार्तिकेयुः । इति हेमचन्द्रः ॥
शरभयं, त्रि, (शरस्य विकारोऽवयवो वा । शर +
“निष्ं वृहशरादिभ्यः ॥” ४ । ३ । १४४ । इति
मयट् ।) शरनिमित्तम् । यथा,—
“शरभयवर्द्धिषा कुशभयवर्द्धिन्माधवत् ॥” इति
स्मृतिः ॥
शरभङ्गः, पुं, (शरे शरवणे भङ्ग इव ।) पञ्च-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गोशाब्जिक इति
भाषा । (शरे वाणनिक्षेपादौ भङ्गः ।) वाण-
योद्धा च ॥

शरयुः, } स्त्री, नदीविशेषः । इति द्विरूप-
शरयुः, } कोयः । इत्यसादिरयं शब्दः । इति
बहुवचनतः ॥
शरलः, त्रि, विगीतः । स्वच्छद्वयः । वृचविशेषः,
पुं । इति सारस्वताभिधानम् । इत्यसादिरय-
मिति बहुवचनतः ॥
शरलकं, स्त्री, जलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
शरवणोद्भवः, पुं, (शरवणे उद्भवो यस्य ।) कार्ति-
केयः । इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते ।
३ । २३१ । ८ ।
“खचारी ब्रह्मचारी च शूरः शरवणोद्भवः ॥”)
शरवाणिः, पुं, शरस्तम् । पदातिः । शरजीवी ।
इति हेमचन्द्रः ॥
शरवं, स्त्री, (शरवे हिंसायै वाणशिक्षायै वा
साधु । शर + “उगवादिभ्यो यत् ॥” ५ । १२ ।
इति यत् । यदा, शरान् ययति । षे + ङः ।)
कण्डम् । इत्यमरः ॥ (यथा, भाषे, ॥ ७२४ ।
“विदधाति जनतामनःशरव-
यधपटुमन्त्रयथापनादशङ्काम् ॥”)
शराघातः, पुं, (शरस्याघातः ।) बाणाघातः ।
तत्पर्यायः । प्रचलाकः २ । इति जटाधरः ॥
शराटिः, स्त्री, (शरं जलं अटति प्राप्नोतीति ।
अट् + इत् ।) शरालिपची । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
शराङ्गिः, स्त्री, शरालिपची । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
शरातिः, स्त्री, (शरं जलमततीति । अत +
इत् ।) शरालिपची । इत्यमरटीकायां रामा-
श्रमः ॥
शराभ्यासः, पुं, (शराभ्यामभ्यासः ।) वाणशिक्षा ।
तत्पर्यायः । उपासनम् २ । इत्यमरः ॥ विक-
र्षणम् ३ खरणी ४ शशाभ्यासः ५ । इति
शब्दरत्नावली ॥
शरारिः, पुं, (शरं जलं ऋच्छतीति । ऋगतौ +
“अच् इः ॥” इति इः ।) शरालिपची । तत्प-
र्यायः । आटिः २ आङ्गिः ३ । इत्यमरः ॥
आङ्गी ४ शराङ्गी ५ आङ्गिका ६ शरानी ७
शरालिः ८ शराटिः ९ शरालिका १० । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, ऋतुसंहारे । ४ । ६ ।
“प्रपुष्कनीजोत्पलश्रीमितानि
शरारिकादन्वविचङ्कितानि ।
प्रसन्नतीर्थानि सशेषलानि
सदांश्च शैतानि हरन्ति यूनाम् ॥”)
अथ गुणाः । पवनापहलम् । क्षिण्वलम् ।
वृष्टमजलम् । वृष्यत्वम् । वातरक्तहरत्वम् ।
हिमलम् । इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।
“हंससारसकापाचवककौशशरारिकाः ।
नन्दीमुखीसकादमाः वजाकाद्याः प्रवाः
स्मृताः ॥
प्रवाः पित्तहराः क्षिणा मधुरा शरवो हिमाः ।
वातश्लेष्मपदाश्चापि वलशुक्रकराः सराः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

शरासः, त्रि, (श्रद्धानतीति । श्रु + “श्रुवन्तो-
रासः ॥” ३ । २ । ७३ । इति आसः ।) हिंसः
इत्यमरः ॥
शरारोपः, पुं, (शरस्यारोपो यस्मिन् ।) घट्टः ।
इति जटाधरः ॥
शरालिः, स्त्री, शरारिपची । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
शरालिका, स्त्री, शरारिपची । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
शराली, स्त्री, शरारिपची । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
शरावः, पुं स्त्री, (शरं जलं अवति रचतीति ।
अव रचणे + अच् ।) इत्याचविशेषः । शरा
इति भाषा । तत्पर्यायः । बहुमानकः २ ।
इत्यमरः ॥ मार्त्तिकः ३ सरावः ४ शाखा-
जिरम् ५ पार्थिवम् ६ क्लृप्तास्यम् ७ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, आर्यावचनशास्त्रम् ।
१२६ ।
“उद्विष्टपि तुहिनगहने गगनप्रान्ते न
दीप्यते तपनः ।
कठिनघृतपूरपूर्णे शरावशरसि प्रदीप इव ॥”)
कुङ्कुमपरिमाणम् । तत्तु चतुःषष्टितोष-
कालकम् । सर इति भाषा । तत्पर्यायः ।
मानिका २ । इति शब्दमात्रा वैद्यकपरि-
भाषा च ॥
शरावती, स्त्री, (शरालिपविशेषः सन्वस्था-
मिति । शर + मतुप् । “शरादीनाञ् ॥” ६ ।
३ । १२० । इति दीर्घः ।) नदीविशेषः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, महाभारते । ६ । ६ । २० ।
“शरावतीं पयोष्णीञ्च वेष्ठां भीमरथीमपि ॥”
जवस्य राजधानी । यथा, रघुः । १५ । ६७ ।
“स निवेश्य कुशावल्यां रिपुनागाङ्गुर्षु कुशम् ।
शरावत्यां सतीं स्रुतेः जनिताश्रुजवं जवम् ॥”)
शरावार्हः, स्त्री, (शरावस्य अर्हम् ।) कुङ्कुमपरि-
माणम् । तत्तु द्वानिंशतोषकालकम् । आधसर
इति भाषा । इति वैद्यकपरिभाषा ॥
शराश्रयः, पुं, (शराभ्यामश्रयः ।) तुण्डः । इति
हेमचन्द्रः ॥
शरासनं, स्त्री, (शरा अस्थाने चिप्यन्तीनेनेति ।
अस + करणे ल्युट् ।) धनुः । इत्यमरः ॥
(यथा, रघुः । ३ । ५२ ।
“स एवमुक्त्वा संघवन्तसुखः
करिष्यमाणः सशरं शरासनम् ॥”)
पुं, धृतराष्ट्रपुत्राणामन्यतमः । यथा, महा-
भारते । १ । ११७ । ४ ।
“चित्रोपचित्रौ चित्राचक्षारचित्रः शरा-
सनः ॥”)
शरास्यं, स्त्री, (शरा अस्थानेऽनेनेति । अस् +
यत् ।) धनुः । यथा,—
“चिच्छेद तस्य तान् वाणान् शरास्यञ्च महा-
सुने ।
शुश्रुधातेऽतिचरन्तौ परस्परवधेधियौ ॥”